

NAPOTITEV DELAVCEV V TUJINO IN OBRAČUN

Pojasnilo DURS, št. 0900-4/2010-4, 15. 11. 2010

Zavezanec navaja, da podjetje spada v kolektivno pogodbo gradbene dejavnosti in ima posle tudi v tujini. Podjetje bo tako delavce napotilo na delo v tujino za različna obdobja, med tem časom pa se bodo delavci vračali nazaj v Slovenijo ali v Bosno na dopust oziroma tja, kjer so doma (kjer imajo družine).

Pri tem ga zanima, ali delavcu pripada osnovna plača upošteva faktor za tujino, terenski dodatek, nadomestilo za ločeno življenje in dnevnic.

Poleg tega ga zanima, ali je pravilno, da se delavcem odprejo potni nalogi saj pri mesečnem obračunu prinesejo različne račune (cestnine, gorivo, parkirnine).

V nadaljevanju odgovarjamo.

Pri povračilu stroškov v zvezi z delom je treba ločiti delovno pravni vidik le-teh od njihove davčne obravnave. Medsebojne pravice in obveznosti delavcev in delodajalcev urejajo predpisi o delovnih razmerjih. Glede na to, da davčni organ ni pristojen za razlago navedenih predpisov, mu ne moremo odgovoriti na vprašanje, do katere višine plače in do katerih povračil stroškov v zvezi z delom je upravičen zaposleni delavec. Višine povračil stroškov v zvezi z delom, do katerih se le-ta ne všttevajo v davčno osnovo od dohodka iz delovnega razmerja, pa so določene z Uredbo o davčni obravnavi povračil stroškov in drugih dohodkov iz delovnega razmerja (Uradni list RS, št. 140/06 in 76/08; v nadaljevanju: Uredba).

Upošteva dane podatke v obravnavanem primeru bi se delavcem kot dohodek, ki se ne všteva v davčno osnovo, lahko upošteval terenski dodatek oziroma nadomestilo za ločeno življenje, do višine, ki jo določa Uredba. Terenski dodatek oziroma nadomestilo za ločeno življenje se v delu, ki presega to višino, všttevata v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja.

Povračila stroškov prevoza se delavcu ne všttevajo v davčno osnovo, če so dokumentirana s potnim nalogom in z računi.

ZDoh-2 v tretji točki prvega odstavka 37. člena določa, da se povračila stroškov v zvezi z delom štejejo za dohodek iz delovnega razmerja. Četrta točka prvega odstavka 44. člena ZDoh-2 pa določa, da se v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja ne všttevajo povračila stroškov v zvezi z delom, pod pogoji in do višin, ki jih določi vlada. Drugi odstavek 44. člena ZDoh-2 določa, da se pri določanju višine povračil stroškov v zvezi z delom, ki jih določi vlada, kot podlaga upošteva raven posameznih navedenih pravic delojemalcev, ki so določene z zakoni in s kolektivnimi pogodbami na ravni države. Če delodajalec izplačuje navedena povračila stroškov v zvezi z delom, ki so višji od zneskov, ki jih za navedena povračila določi vlada, se znesek posameznega povračila v delu, ki presega znesek, določen s strani vlade, všteva v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja.

Prvi odstavek 7. člena Uredbe določa, da se terenski dodatek oziroma povračilo stroškov za delo na terenu ne všteva v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja, če je izplačan delojemalcu, ki najmanj dva dni zaporedoma dela in prenočuje izven kraja svojega običajnega prebivališča in izven kraja sedeža delodajalca. V navedenem primeru, ko delodajalec delojemalcu zagotovi prehrano in prenočevanje, se delojemalcu v davčno osnovo iz dohodka iz delovnega razmerja ne všteva terenski dodatek do višine 4,49 EUR na dan. Če pa delodajalec ne zagotovi prehrane in prenočevanja, se v skladu s tretjim odstavkom 7. člena Uredbe delojemalcu v davčno osnovo iz dohodka iz delovnega razmerja ne všteva povračilo stroškov za delo na terenu, do višine in pod pogoji, ki so z navedeno Uredbo določeni za dnevnic in prenočevanje na službenem potovanju. Ne glede na slednjo določbo, pa se terenski dodatek do višine 4,49 EUR na dan ne všteva v

davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja, če je pod pogoji, določenimi v kolektivni pogodbi, izplačan delojemalcu, ki najmanj dve izmeni zaporedoma dela izven kraja svojega običajnega prebivališča in izven kraja sedeža delodajalca.

Če je bilo delojemalcu izplačano nadomestilo za ločeno življenje, se v skladu s petim odstavkom 7. člena Uredbe terenski dodatek oziroma povračilo stroškov za delo na terenu všteva v davčno osnovo, razen če je bil delojemalec z delovnega mesta, na katero je bil razporejen ali napoten na delo zaradi službenih potreb, poslan na teren.

Prvi odstavek 8. člena Uredbe določa, da se nadomestilo za ločeno življenje ne všteva v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja delojemalca, ki opravlja delo izven kraja, kjer živi s svojo družino, ter zato zaradi službenih potreb v času delovnih obveznosti prebiva ločeno od svoje družine, do višine 334,00 EUR na mesec. Gre torej za delavce, ki jim oddaljenost kraja dela od kraja običajnega bivališča njegove družine povzroča dodatne stroške (npr. nastanitev, prehrane, prevoza do običajnega prebivališča njegove družine).

Četrty odstavek 5. člena Uredbe določa, da se povračilo stroškov prevoza na službenem potovanju ne všteva v davčno osnovo, če je dokumentirano s potnim nalogom in z računi, pri tem pa mora biti iz potnega naloga razvidna odobritev delodajalca za posamezno vrsto prevoza.